

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-10-15)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-10-15)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 766. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020519.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Direktør P. Vedel.
Frijsenborg, 15. October 1870.*

Kjære Vedel! Forhaabentlig er De nu færdig med Deres Arbeide for Rigsdagen, hvortil jeg ønsker Dem til Lykke enten De nu maatte være selv tilfreds dermed eller ei, ialfalds. 767veed jeg at De vil ikke lægge alfor stor Vægt paa om dette Arbeide bliver gunstig bedømt i Rigsdagen, thi Hovedsagen er jo dog at det ikke skader os i Udlandet og dette er yderst vanskeligt at undgaae ved slige Meddelelser fra en lille Stat, paa hvilken man gjerne rider især i Tider som disse; naar dette engang lod sig gjøre vilde De glæde mig overordentlig meget ved en Afskrift. Saa tidt kommer jeg i Anledning af St. Ferreols Bemærkning til Dem om Throntalen til at tænke over hvorvidt det ikke havde været det forsvarligste kun at yttre sig om den almindelige Usikkerhedstilstand, thi Udtalelsen om Bevarelsen af Haabet med Hensyn til Slesvig vil ikke synes velmotiveret om De skulde blive nødt til at forelægge Quaades Depeche ¹⁾ vedrørende Bismarcks Ytringer forinden Krigens umiddelbare Udbrud om Sandsynligheden af en Tilbagegivelse og der er vel ingen Sanguiniker som fordrister sig til at troe at Tydskerne under den endnu vedvarende Seiersruus skulde have Øret aabent for Restitution af Nogetsomhelst selv om det var mere til Skade end til Gavn for os; jeg har ikke opgivet Haabet om at de dog ikke kunne fordøie det som de ere ifærd med at sluge, men fra dette Haab om at tildeels Lidelser, Pest og Sygelighed kunne jage dem ud af Landet, er der langt fra Haabet om en saadan Tilstand, hvor der kunde blive taget Hensyn til en lille Stats Lidelser; endvidere ville de Læger, de saakaldte Neutrale, der muligviis tilkaldes til Consultationen, kun have Øie og Øren for Hovedsagen, Frankrigs relative Stilling til Tydskland og muligviis den pavelige Calamitet, saa at vor Livssag vil blive kastet tilside som en Bisag; thi at Tydskland repræsenteret ved Preussen skulde komme til Erkjendelse af at det er en Sag, der betaler sig i Længden meget slet, at ville leve af Andres Arbeide, da man derved selv vænnes af med Arbeide og dette Sidste er Hovedbetingelsen for et Menneskes og altsaa ogsaa et Menneskesamfunds sunde Tilstand.

s. 768Det gjør mig egentlig ondt ikke at have kunnet høre Baltazar¹⁾ udtale sin faderlige Viisdom, thi hans opstyltede Foredrag ved den Slags Leiligheder ere egentlig magesløse og han kan ogsaa græde ligesom Jules Favre; jeg havde dog næret noget Haab til Gambettas ungdommelige om end vilde Friskhed, men naar han taler om Parises Uindtagelighed og laster Alt hvad der er skeet forinden han kom til Roret da er han baade dum og mig modbydelig, og der fremkommer da en paafaldende Lighed med Ollivier; Skade at der ikke kan fremstaae en Jernmand, en » Hoche« ²⁾ eller noget Lignende, hvilken Sidste altid har været mit Ideal. Forresten tænker jeg at siden Baltazar er bleven Lederen for det store politiske Angreb har det ikke meget paa sig, thi han staaer dog af og til i Forbindelse med Hall og Krieger og paavirkes vel ogsaa af og til igjennem Yennen Carlsen, saa at denne dog muligviis ikke kan gjøre den Skade som jeg sidst frygtede da jeg talte med Dem, ikke paa Grund af hans Begjærligheder og Lyster men fordi det er umuligt for ham at smile ved Tanken om Ministercandidat. Jeg seer at det gik ved første Behandling temmelig glat med Regentskabsloven og det er i saa Henseende jo et stort Held at Krieger ikke kunde være Critikus; mon Klein og andre store Mænd i Folkethinget kunne dye sig. Jeg taler nu slet ikke om Sagen praktisk men var glad ved at den ikke havdes [for] forskjellige Gange hvor der var Tale om russisk Reise og hvor Tilbageveien absolut kunde være bleven nødvendig over Berlin til liden Glæde og til liden Baade for Kongen dengang. Jeg nærer aldeles ingen Tvivl at det for Alle heldigste vildes. 769have været at vedblive [i] den gamle Gænge, men hertil havde rigtignok været fornødent at jeg havde maattet forsvare i sin Tid min Opfattelse, hvortil der ingen Leilighed gaves; og saa er bemeldte Lovforslag aldeles ikke udtømmende, thi det forekommer mig dog, at der maatte være Handlinger som Regenten ikke kan udføre, og hvor Kongens personlige Villie gjøres fornøden nemlig ved Ministeriers Afsked og ved Valget af ny Ministerium, men jeg agter at lade den kjøre sin egen Vei aldeles uden nogensomhelst Kritik og an- tager vel at den er expederet fra Landstinget naar jeg kommer til Byen i Midten af næste Maaned. . . .

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.